

تاریخ :
٢٩ / ١٢ / ٢٠٢٢

جلسه :
٦٧

أصول فقه

بحث وضع
(وضع تخصي ونوعي)

جلسه دروس خارج

بررسی اقسام وضع شخصی و نوعی

نوعی	شخصی	مثال	وضعیت هیأت و ماده	
-	همه اصولیون	زید	هیأت معین + ماده معین	۱
مرحوم عراقی	مرحوم آخوند و مرحوم اصفهانی	«ض ر ب» برای «زدن»	ماده ثابت + هیأت متغیر	۲
اکثر اصولیون	آیت الله وحید	فاعل (صادر کننده فعل)	هیأت اسمی ثابت + ماده متغیر	۳
همه اصولیون	-	هیأت جمله اسمیه	هیأت نسبت ثابت + ماده متغیر	۴
مرحوم آخوند	-	رفع (دال بر فاعلیت)	هیأت اعرابی ثابت + ماده متغیر	۵

حکم قسم چهارم و پنجم	حکم قسم سوم (هیأت)	حکم قسم دوم (ماده)	ملأک شخصی و نوعی	
نوعی	نوعی	نوعی	نوعی : هر چه قابل تعدد باشد	مرحوم عراقی
اگر معنای حرفی شمرده شوند : وضع نوعی است * اگر معنای اسمی شمرده شوند : وضع شخصی است	(چراکه هیأت معنای حرفی است)	شخصی	نوعی : هر چه قابل لحاظ مستقل نباشد و برای وضع شدن محتاج جامع عنوانی است	مرحوم اصفهانی
	(چرکه ایشان هیأت را معنای اسمی می داند)	شخصی		آیت الله وحد

مرحوم فاضل :

شخصی است

مرحوم جزایری، مرحوم فیروز آبادی، مرحوم بجنوردی:

وضع هیأت، نوعی است

نکته ۱ :

نظر مرحوم آخوند درباره
قسم دوم و چهارم

مرحوم خوئی، مرحوم فاضل، مرحوم مظفر، آیت الله وحید:

تقسیم وضع به شخصی و نوعی، به لحاظ «لفظ» است

شیخ محمد تقی اصفهانی و مرحوم حکیم:

تقسیم وضع به شخصی و نوعی، به لحاظ «موضوع» (آنچه بر معنا گذاشته می شود) است.

تعییر «موضوع» شامل موارد زیر می شود:

۱. لفظ ۲. هیأت

۳. نسبت های تامه و ناقصه ۴. اعراب

مرحوم اصفهانی و مرحوم خوئی:

تقسیم وضع به شخصی و نوعی به لحاظ «ماده کلمه و هیئت کلمه است

نکته ۲:

مقسم تقسیم
وضع شخصی و نوعی

موارد شمول	قابل	مقسم	
لفظ	مرحوم خوئی مرحوم فاضل مرحوم مظفر آیت الله وحید	«لفظ»	
لفظ + هیأت	مرحوم اصفهانی	«ماده کلمه + هیئت کلمه»	نظرات پیرامون «مقسم» تقسیم وضع به نوعی و شخصی
	مرحوم خوئی	«ماده لفظ + هیئت لفظ»	
لفظ + هیأت + نسبت های تامه و ناقصه + اعراب	مرحوم محمد تقی اصفهانی	«موضوع»	

«جعل الشئ علامه للمعنى سواء كان الشئ لفظاً أو هيأةً أو نسبةً أو إعراباً»

نکته ۳ :
تغییر تعریف وضع

در اصطلاح زبان شناسی از هیأت، نسبت و اعراب با عنوان قواعد زبانی یاد
می شود

نکته ۴ :